

Norges Fiskarlag
Att:
Postboks 1233 Torgarden
7462 TRONDHEIM

Høring - innblanding av fisk under minstemål nord for 62 grader nord

Fiskeridirektoratet hører med dette forslag om endringer i enkelte regler om innblanding av fisk under minstemål. Forslagene er nærmere beskrevet i dette notatet og vi ber om at merknader sendes Fiskeridirektoratet på e-post (postmottak@fiskeridir.no) innen 1. oktober 2024.

Høringsnotatet er også tilgjengelig på fiskeridir.no og også andre enn de som er oppført som høringsinstanser er velkomne til å komme med innspill.

1. Bakgrunn

Som ledd i prosessen med vernetiltak for kysttorsk ble minstemålet for torsk nord for 62°N innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen økt til 55 cm. Norges Fiskarlag har uttrykt bekymring for hvordan denne endringen vil påvirke utøvelsen av fisket, da særlig med tanke på fisket innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen.

Det økte minstemålet for kysttorsk gjelder både yrkes- og rekreasjonsfiske, og vil ha positiv effekt på utbytte og bærekraft på noe lengre. På kort sikt vil det imidlertid være enkelte negative effekter for fiskeflåten, primært ved at det blir vanskeligere å drive enkelte fiskeri og på grunn av tilpasninger som må gjøres i andre fiskeri. Når bestanden vokser og størrelsessammensetningen forskyves mot større fisk vil denne problematikken trolig minke. I høringsnotatet gjennomgås potensiell problematikk rundt minstemål og regelverket som tillater ulike andeler fisk under minstemål. Det foreslås enkelte endringer i regelverket for å bedre legge til rette for både utøvelse av fiske og kontroll med etterlevelsen av regelverket. Notatet avgrenser seg til fiske nord for 62 grader nord med konvensjonelle redskaper og trål. Dette ettersom endringen i minstemål gjelder nettopp torsk i dette området. Dog gjelder minstemålet bare innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.

Det foreslås justeringer eller bortfall av en tilleggsadgang for snurrevadfiske etter torsk i Finnmark, og Fiskeridirektoratet ber om tilbakemeldinger på dette.

I tillegg foreslås det i utgangspunktet at torsk, hyse og sei i nord unntas fra minstemålsbestemmelsene når andelen og mengde i enkeltfangster er under visse grenser. Dette for å bedre legge til rette for fiskerier med liten innblanding av torsk. Fiskeridirektoratet ber om tilbakemeldinger på en slik tilnærming med avgrensning av andel og mengde, men også om rimelige grenseverdier. Det presiseres at det er vanskelig å finne objektive grenser og at disse kan bli aktuelle å justere etter hvert som nye data og erfaringer blir tilgjengelig.

I tillegg til temaene det konkret bes om tilbakemeldinger på, tar Fiskeridirektoratet også gjerne imot innspill på alternativer til forslagene.

2. Dagens regelverk om innblanding av fisk under minstemål

Regelverket om innblanding av fisk under minstemål følger av høstingsforskriften § 49. Utgangspunktet slår fast i første ledd, hvor det fremgår at det er tillatt å ha inntil 10 % av den enkelte art under minstemål i antall i de enkelte fangster. Regelen er generell, og gjelder i utgangspunktet for alle arter det er fastsatt et minstemål for, og for alle redskap. Slik regelen er utformet, vil små kvanta fisk under minstemål i enkelte tilfeller kunne være utslagsgivende med hensyn til hvorvidt regelverket er å anse som brutt.

Øvrige ledd i § 49 inneholder unntak fra hovedregelen. Unntakene kan være knyttet opp mot art, redskap og/eller geografisk område. En viktig unntaksbestemmelse er 4. ledd som retter seg mot fiske etter torsk, hyse og sei. En vesentlig forskjell fra hovedregelen er at beregningene benytter den samlede fangsten av disse artene som utgangspunkt, og ikke hver enkelt art i fangsten. Unntaket tillater også økt andel fisk under minstemål i disse fiskeriene. Her er det tillatt å ha til sammen 15 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster. Dette medfører også at det er fleksibilitet mellom artene. Dersom lite av for eksempel hyse og sei er under minstemål, kan mer enn 15 % av torsken være under minstemål. I ytterste konsekvens kan faktisk alle fiskene av en av artene være under minstemål. Dette forutsetter at antallet fisk er lite og at det er lite fisk under minstemål av de andre artene. I slike tilfeller er det med andre ord det samlede antallet av de aktuelle artene som må være under den fastsatte prosentsetningen, noe som gir betydelig fleksibilitet i fisket.

I forbindelse med tidligere innførte tiltak for vern av kysttorsk, ble bestemmelsens 6. ledd tatt inn med virkning fra 1. januar 2024. Denne tillater 20 % torsk under minstemål i snurrevadfiske etter torsk i Finnmark i andre halvår. For å unngå økt fiske av torsk under det tidligere minstemålet ble det spesifisert at maksimalt 15 % av torsken kunne være under 44 cm. Økningen av tillatt andel torsk under minstemålet ble gjort for å tilrettelegge noe bedre for dette fiskeriet, som ble ansett å oppleve spesielle utfordringer med det nye minstemålet på 55 cm. Regelen har vært oppfattet noe vanskelig tilgjengelig, og det er av denne grunn behov for en klargjøring av dens innhold.

Det er også unntak som gir økt anledning til å ha torsk, hyse og sei under minstemål i fiske etter hyse med line i Øst-Finnmark og ved fiske etter torsk med juksa og line innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen.

3. Problemområder

Det har vært gjennomført dialogmøter om potensielle problemstillinger rundt minstemål med Norges Fiskarlag og Norges Kystfiskarlag. Bare førstnevnte trakk frem noen spesielle bekymringsområder. Det økte minstemålet er generelt ikke svært problematisk for det direkte

torskefisket. Noen perioder og områder vil kunne oppleve problemer, eksempelvis ble fiske etter hovedsesongen i Finnmark og teinefiske trukket frem. Fiskeridirektoratet erkjenner at endringen vil kreve tilpasninger i en del aktørers torskefiske, men anser også at vurderingene fra Fiskarlaget er basert på at mange aktører nettopp har muligheter til å gjøre de nødvendige tilpasningene gjennom eksempelvis redskapsendringer, og tid og sted for fisket.

Blandingsfiske med spesielt snurrevad på vårparten ble også trukket frem som potensielt problematisk. Dette omtales nærmere i notatet, og det foreslås en mindre justering av regelverket for å ta hensyn til dette.

Fiskeri etter andre arter enn torsk, hyse og sei ble også trukket frem som potensielt problematiske. Eksempelvis kunne dette gjelde fiske etter rødspette, annen flyndrefisk og fangster som inkluderer uer, og da spesielt utenfor Finnmark. Her fås det en del torsk som bifangst, som tidvis kan være relativt liten.

Fiske etter lyr med garn, spesielt utenfor Nord-Vestlandet, ble også trukket frem. Her er maskevidden relativt liten, slik at man kan få nokså liten torsk som bifangst. Også i fiske etter andre arter som brosme og lange fås det bifangst av torsk, og disse kan også oppleve utfordringer med innblandingsreglene.

Som tidligere nevnt ble stengning av store og viktige fiskefelt trukket frem. Med manglende ressurser til prøvefiske kan man risikere at disse forblir stengt i lengre perioder. Viktigheten av at virkemiddelet blir evaluert løpende også etter sesongen ble påpekt. Fiskeridirektoratet har tilgang på data blant annet fra Sjøtjenestens lengdemålinger, men vi er også interessert i data fra næringsaktører om hvordan endringen påvirker fisket. Vi tar derfor gjerne imot tilbakemeldinger om erfaringer som gjøres under fiske, enten via organisasjonene eller direkte til Fiskeridirektoratet. Dette vil kunne inngå som grunnlag for eventuelle revisjoner og endringer av reguleringene.

4. Forslag til endringer

4.1 Snurrevadfiske etter torsk i statistikkområdene 03 og 04 i andre halvår

I forbindelse med den opprinnelige høringssaken om kysttorsk og havdeling, der minstemålet ble hevet til 55 cm, var Fiskeridirektoratet oppmerksom på at spesielt snurrevadfiske etter torsk i andre halvår utenfor Finnmark kunne bli utfordrende. For å legge bedre til rette for dette fisket ble det tilføyd et ledd i regelverket som skulle gi økt adgang til torsk under minstemål. Dette ble forsøkt utformet slik at det ikke skulle gi potensial for økt fiske under det gamle minstemålet. Ordlyden i forskriften er som følger:

«Ved fiske etter torsk med snurrevad i statistikkområde 03 og 04 er det i perioden fra og med 1. juni til og med 31. desember tillatt å ha til sammen 20 % torsk under minstemål, hvorav maksimalt 15 % kan være under 44 cm, i antall i de enkelte fangster.»

Formålet med endringen av minstemålet er å bidra til en bedre beskatning av kysttorsk. I dette perspektivet kan det også være lite formålstjenlig å øke adgangen til å ha torsk under minstemål nettopp i et område og periode der det kan være et betydelig fiske etter kysttorsk. Dette fisket stimuleres også spesielt i dette området av ferskfiskordningen, og snurrevad har

utgjort en betydelig del av disse fangstene (Isaksen og Dreyer 2024¹). Dette taler for at det ikke nødvendigvis er hensiktsmessig med adgang til økt innblanding av torsk under minstemålet, slik regelen åpner for.

Fiskeridirektoratet har fått tilbakemeldinger som tyder på at regelen både kan være vanskelig å forstå og ikke minst vanskelig å kontrollere. Dersom regelen skal videreføres foreslås det å ta bort skillet mellom 44 og 55 cm lengde og inkludere torsk, hyse og sei i beregningsgrunnlaget. Den vil med dette bli parallell med dagens femte ledd som gjelder hyse med line i Øst-Finnmark. En hensiktsmessig innblandingsadgang kan tenkes å ligge et sted mellom 15 og 20 %. Forslaget blir da som følger:

«Ved fiske etter torsk med snurrevad i statistikkområde 03 og 04 er det i perioden fra og med 1. juni til og med 31. desember tillatt å ha til sammen 17,5 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster.»

En slik endring vil gi en økt anledning til å ha torsk under minstemål i fangstene. Mulighetsrommet avhenger av sammensetningen av fangsten, både fordelingen mellom torsk, hyse og sei samt andelen under minstemål for de enkelte artene. Det er et stort utfallsrom, og her illustreres effekten for noen potensielle fangster.

Tabellen under antar at torsk utgjør 70 % av fangsten og at 10 % av sei og hyse er under minstemål. Etter gjeldende regel for fisket etter torsk, hyse og sei kan 15 % av fisken være under minstemål. Ettersom hysa og seien er under dette kan om lag 17,1 % av torskene kan være under minstemål. Dersom total innblandingsprosent økes til 17,5 %, og de øvrige forutsetningene holdes like, øker andelen torsk som kan være under minstemål til om lag 20,7 %, dvs. en økning på om lag 21 %. En relativt liten endring i tillatt total innblandingsprosent medfører som vist en betydelig større mulighet for enkeltarter. Om totalen økes til 20 % øker andelen torsk som kan være under minstemål til 24,3 %, som tilsvarer en økning på om lag 42 % fra utgangspunktet.

Tabell 1 Endringer i potensiell andel torsk under minstemålet ved ulike nivå for samlet andel fisk under minstemål ved et gitt fangstscenario.

	20 % totalt			17,5 % totalt			15 % totalt		
	Torsk	Hyse	Sei	Torsk	Hyse	Sei	Torsk	Hyse	Sei
Andel (antall)	70 %	20 %	10 %	70 %	20 %	10 %	70 %	20 %	10 %
Andel u minstemål	24,3 %	10 %	10 %	20,7 %	10 %	10 %	17,1 %	10 %	10 %

En endring som foreslått vil også gi noe større mulighetsrom for å ha hyse og sei under minstemål. Dette avgrenses til en viss grad av at forslaget, og dagens regel, bare gjelder for direktefiske etter torsk. Innblandingsproblematikken har historisk primært vært relevant for hyse, og det benyttes igjen noen scenariobetraktninger for å belyse i hvilken grad den foreslåtte endringen kan gi økt fiske av hyse under minstemål.

I direktefiske etter torsk kan det maksimalt være 49 % hyse. Om vi antar at 10 % av torskene er under minstemål kan det med en total på 17,5 % da være om lag 25,3 % hyse under minstemål. Med et utgangspunkt på 15 % totalt kan tilsvarende være om lag 20,2 %. En slik regelendring vil dermed også gi et visst potensial for økt fiske av hyse under minstemål, men dette synes noe avgrenset, også ettersom tilgjengeligheten for torsk er relativt dårlig sammenfallende med hyse. Hysefangstene avtar generelt betydelig ut over sommeren og høsten.

¹ Isaksen og Dreyer 2024. Ferskfiskordningen – en ny evaluering. Rapport 2/2024, Nofima.

Tabell 2 Endringer i potensiell andel hyse under minstemål for ulike nivå for samlet andel fisk under minstemål og ulike fangstscenarier.

	17,5 % totalt			15 % totalt			15 % totalt		
	Torsk	Hyse	Sei	Torsk	Hyse	Sei	Torsk	Hyse	Sei
Andel (antall)	51 %	49 %	0 %	51 %	49 %	0 %	20 %	80 %	0 %
Andel u minstemål	10,0 %	25,3 %		10,0 %	20,2 %		10,0 %	16,3 %	

Fiskeridirektoratet ber i første rekke om tilbakemelding på om en økt adgang til å ha torsk under minstemål for snurrevadfiske etter torsk i statistikkområdene 03 og 04 i andre halvår anses som nødvendig og formålstjenlig.

Det bes også om tilbakemelding på den foreslåtte endringen der andelen av torsk, hyse og sei under minstemål maksimalt kan være 17,5 % ved fiske etter torsk.

4.2 Blandingsfiske

I diskusjonen med Norges Fiskarlag og også fra andre interessenter fremkom det bekymring om at det økte minstemålet kan medføre problemer i blandingsfiske etter torsk, hyse og sei. Dette spesielt for snurrevad på vårparten i Finnmark. Fiskeridirektoratet antar at dette primært dreier seg om fiske der det ikke er noen klar hovedart, men at det fanges noe torsk i kombinasjon med hyse, sei eller begge disse artene. Regelen som åpner for innblanding av til sammen opp til 15 % torsk, hyse og sei under minstemål gjelder både når hoveddelen av fangsten består disse tre artene, men også når fangsten inneholder én eller to av artene og den eller disse utgjør hoveddelen av fangsten. For å klargjøre dette foreslår Fiskeridirektoratet en presisering av regelen:

«Ved fiske etter torsk, hyse og sei med trål og konvensjonelle redskap nord for 62° N er det tillatt å ha til sammen 15 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster når én eller flere av disse artene utgjør over 50 % av fangsten.»

Dersom torsk, hyse og sei ikke utgjør mesteparten av fangsten, vil hovedregelen om adgang til inntil 10 % innblanding av den enkelte art komme til anvendelse, med mindre en av de øvrige unntaksreglene er aktuelle (slik som f.eks. ved hysefiske med line i Øst-Finnmark).

Fiskeridirektoratet ber om tilbakemelding på en slik justering for å klargjøre regelverket for blandingsfiske etter torsk, hyse og sei.

4.3 Fiske etter flatfisk og annen torskfisk

I en del fiskerier utenom torsk, hyse og sei fås det en andel torsk som bifangst – dette kan både være ønsket og som uunngåelig blanding med målarten. Det er vanskelig å vite i hvilken grad fiskerne kan påvirke mengden bifangsttorsk. Det økte minstemålet for torsk vil ofte medføre økt andel av torsken under minstemål, og man kan komme i konflikt med den generelle regelen som tillater 10 %.

I diskusjonen med fiskerorganisasjonen ble blant annet rødspette, flyndre og uer ble trukket frem som eksempler på fiskerier som kunne oppleve slik problematikk. Garnfiske etter lyr på Nord-Vestlandet kunne også bli vanskelig. Her er maskevidden relativt liten og man kan få

en del liten torsk. Fiskeridirektoratet anser også at slik problematikk kan oppstå i fisket etter brosme og lange.

Når andelen torsk i fangstene er svært liten vil det i utgangspunktet være liten positiv effekt av tiltak for å unngå torsk under minstemålet i det aktuelle fisket, eller om fisket i ytterste konsekvens må avsluttes.

I prinsippet kan da noen få fisk under minstemål medføre at fangsten er ulovlig, samtidig som effekten på kysttorsk er svært liten. Dette synes ikke å være formålstjenlig, og det kan derfor være grunn for å vurdere endringer i regelverket slik at slike fiskeri kan gjennomføres. Fiskeridirektoratet har i liten grad oppfattet at denne problematikken har gjort seg gjeldende, selv om dagens regelverk har vært gjeldende relativt lenge. Dette kan tyde på at utfordringene ikke er så store. Når det gjelder bifangst av torsk i brosme-, lange- og lyrfisket, har det allerede funnet sted et betydelig fiske uten at Fiskeridirektoratet har blitt oppmerksom på at det har oppstått spesiell problematikk knyttet til nytt minstemål på torsk.

Potensiell avgrensning av andel og mengde

Fiskeridirektoratet har hatt interne diskusjoner av potensielle endringer i regelverket som kunne bidra til økt fleksibilitet. Blant annet introduserte Fiskeridirektoratet i møtene med fiskerorganisasjonene en mulig endring i innblandingsregelverket slik at fangstene kunne ha en andel fisk under minstemål basert på det totale antall fisk der det er definert minstemål. Dette ville være noe parallelt med dagens regel for torsk, hyse og sei, der det tillates 15 % under minstemål basert på det totale antallet av de samme artene. En slik regel kan gi betydelig fleksibilitet for fartøyene, men virkningene av en slik endring er vurdert som for komplekse å overskue. Det er derfor i det videre fokusert nærmere på reglene som angår torsk spesifikt.

Det er utfordrende å finne gode virkemidler som avgrenser regelverket i slike tilfeller. Fiskeridirektoratet foreslår å avgrense når innblandingsregelverket trer inn både gjennom andelen og mengden som fanges av de aktuelle artene. For mange fiskeoperasjoner vil en andelsbegrensning være tilstrekkelig for å sikre at effekten på torskebeskatningen ikke er vesentlig. En del fartøy har imidlertid så store enkeltfangster at selv en liten andel vil kunne medføre en betydelig mengde torsk. Avgrensning av både andel og mengde vil avgrense den negative effekten en slik tillempling vil ha for beskatningen av torsk både for små og større fartøy. For en sjark vil en moderat andel oftest innebære en liten mengde fisk, mens for et større fartøy vil dette kunne bety en relativt stor mengde.

Det er svært utfordrende å finne gode grenseverdier som innebærer gode avveininger mellom å tilrettelegge for gjennomføringen av fisket samtidig som det beskattes lite undermåls fisk. Det kan være aktuelt å ha fiskerispesifikke grenseverdier i tillegg til et generelt utgangspunkt. Her vil det søkes å høste erfaringer som grunnlag for potensielle endringer.

Som et utgangspunkt for en generell avgrensning har Fiskeridirektoratet gjort noen analyser av grenseverdiene 10 % og 250 kg. Dette betyr at minstemålsregelverket ikke vil gjelde for arter i en enkeltfangst som tilfredsstillende begge disse kriteriene. Det presiseres at en fangst da må være innenfor begge disse for å fanges opp av unntaksregelen. Analysene tar noe forenkling utgangspunkt i sluttседdeldata for fartøy under 28 meter største lengde og ERS-data for fartøy på eller over 28 meter, og bare landinger fra konvensjonelle redskaper og trål benyttes. I en del tilfeller vil det være flere fangstoperasjoner bak hver sluttседdel for fartøyene i førstnevnte gruppe, slik at det vil være noe usikkerhet i resultatene. Det er videre for enkelthets skyld bare benyttet data fra 2023. Resultatene forventes likevel å gi et rimelig kvalitativt bilde av problematikken.

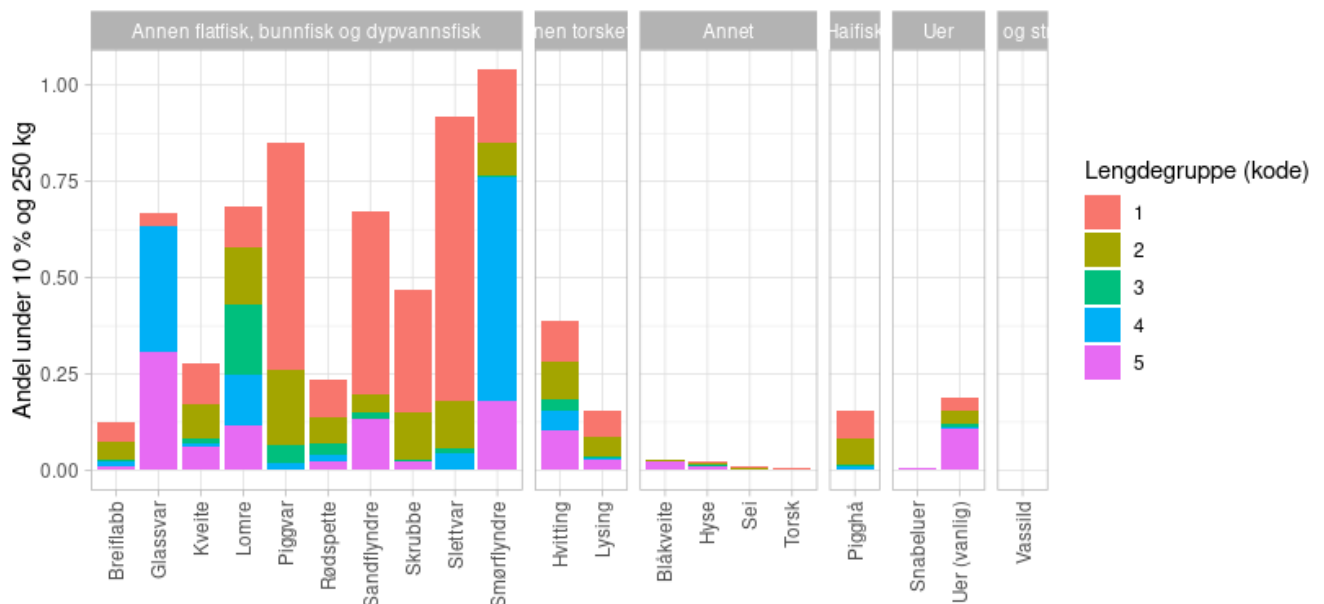

Analysene estimerer hvor stor andel av fangsten som vil omfattes av de beskrevne avgrensningene på 10 % og 250 kg. Dette for hver enkelt art og med de totale sluttseddelregistrerte landingene for året som helhet som basis. I tillegg estimeres den absolutte fangstmengden dette utgjør.

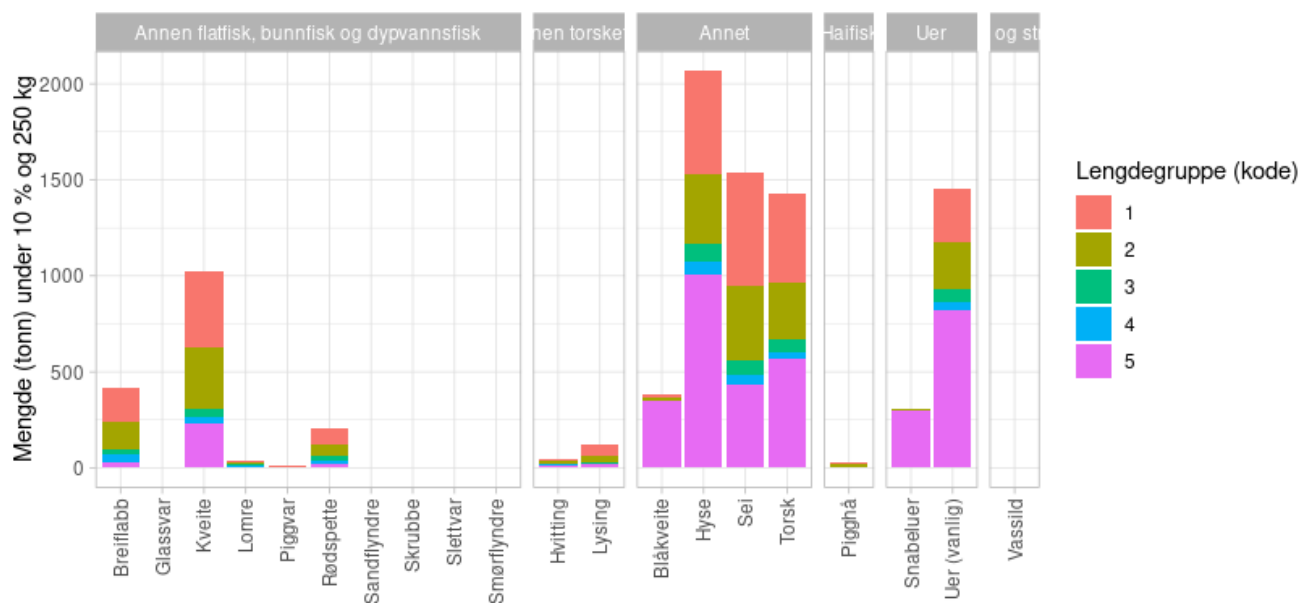
Resultatene for fiske nord for 62°N er vist i figurene under. Spesielt for mange av flatfiskartene gjøres en stor del av fangstene innenfor de spesifiserte avgrensningene, noe som indikerer at de for en stor del er bifangst i andre fiskeri eller tas i blandingsfiskerier. Dette tilsier at en slik avgrensning ikke er hensiktsmessig for disse artene, fordi det i praksis vil innebære at minstemålet for disse artene i mange tilfeller ikke kommer til anvendelse. For torsk, sei og hyse er det en relativt liten andel av fangstene som faller innenfor begrensningene, under 2,5 %. Samtidig er totalfangsten av disse artene relativt stor, slik at det mengdemessig er om lag 1 500 – 2 000 tonn for disse artene.

For hvitting og lysing er andelen som ville omfattes estimert til om lag 37,5 og 14 %, og mengden fisk er om lag 50 og 120 tonn. For pigghå er det om lag 14 % og 32 tonn. For vanlig uer er det en relativt høy både andel og total mengde, om lag 18 % og 1 500 tonn.

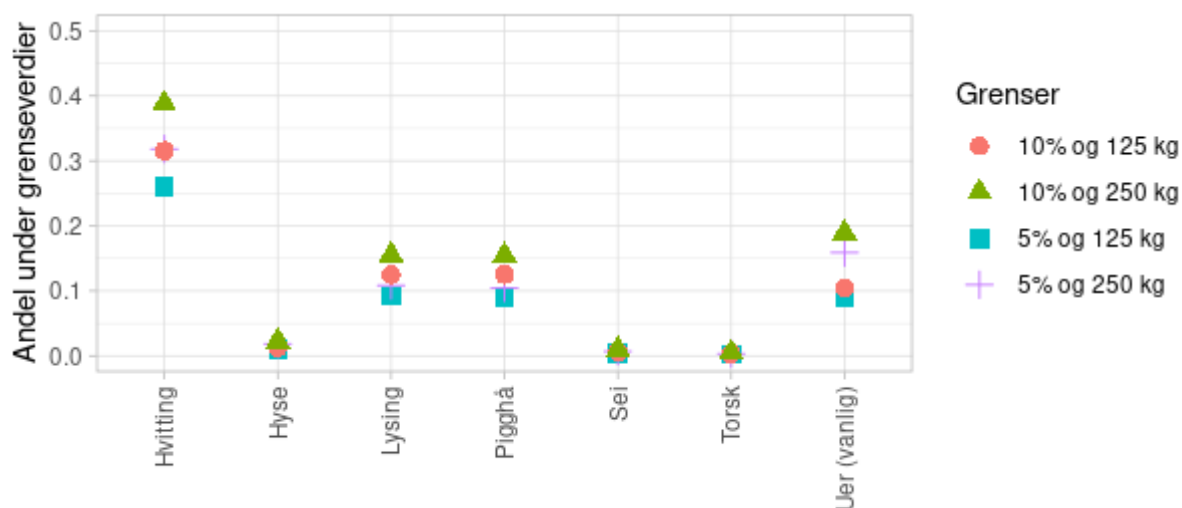
Figur 1 Andel av sluttseddelregistrerte landinger i 2023 der arten utgjør mindre enn 10 % og 250 kg. Nord for 62 grader nord. Lengdegruppe kode 1 til 5 er henholdsvis 0-11 m, 11-15 m, 15-21 m, 21-28 m og 28 m og lengre. Data: Landings- og sluttseddelregisteret for fartøy under 28 m og ERS-data for fartøy på eller over 28 m.

Figur 2 Mengde landet per art i 2023 der arten utgjør mindre enn 10 % og 250 kg av enkeltlandingen eller -fangsten. Nord for 62 grader nord. Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret for fartøy under 28 m og ERS-data for fartøy på eller over 28 m.

For å illustrere effekten av ulike grenseverdier er disse variert med andeler på 5 og 10 % og mengde på 125 og 250 kg i figuren under. For torsk og sei har begrensningene lite å si i absoluttverdier. Det er svært lite av fangstene som omfattes av begrensningene. For uer har spesielt mengdebegrensningen relativt stor betydning. En reduksjon fra 250 kg til 125 kg halverer om lag andelen av fangstene som omfattes. For piggå og lysing har begrensningene betydning, men effekten av de to variablene er relativt like. Hvitting faller noe mellom disse artene.

Figur 3 Andel av totalfangsten som vil være omfattet av ulike grenseverdier for andel og mengde nord for 62 grader nord og utvalgte arter. Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og ERS-data, fangstår 2023.

Som illustrert synes en forskriftsfestet avgrensning i andel og mengde for artsgruppen annen flatfisk, bunnfisk og dypvannsfisk å være lite egnet ettersom den omfatter en så stor andel av det totale fisket. For torsk, hyse og sei i nord synes imidlertid en slik avgrensning å være mer

formålstjenlig. En liten andel av fisket etter de aktuelle artene vil rammes, og dette kan lette problematikken med spesielt undermåls torsk som bifangst i andre fiskeri.

Fiskeridirektoratet foreslår i utgangspunktet at torsk, hyse og sei i nord unntas fra minstemålsbestemmelsene når vektandelen av den aktuelle arten i enkeltfangster er under 10 % og mengden under 250 kg. Dette gjelder imidlertid ikke ved direktefiske etter torsk, hyse eller sei eller blandingsfiske der summen av disse artene utgjør over 50 % av fangsten. Da benyttes alle tre artene for beregning av andelen fisk under minstemål, selv om en eller flere av disse skulle utgjøre under 10 % og 250 kg.

Det foreslås av følgende tas inn i høstingsforskriften § 49 som et nytt ledd:

Ved fiske etter andre arter enn torsk, hyse og sei med trål og konvensjonelle redskaper nord for 62°N gjelder ikke minstemålet for bifangst av torsk dersom andelen torsk utgjør under 10 % i vekt og under 250 kg av de enkelte fangster. Tilsvarende gjelder for bifangst av hyse og sei. Bestemmelsen i dette leddet gjelder ikke når torsk, hyse og sei til sammen utgjør mer enn 50 % av fangsten.

Fiskeridirektoratet ber om tilbakemeldinger på en slik tilnærming med avgrensning av andel og mengde og også om grenseverdiene synes rimelige. Det presiseres at det er vanskelig å finne objektive grenser og at disse kan bli aktuelle å justere etter hvert som nye data og erfaringer blir tilgjengelig. Fiskeridirektoratet er oppmerksom på at det kan være praktiske utfordringer med å kontrollere begrensningene for den enkelte fangst og imøteser også tilbakemeldinger om dette.

Med hilsen

Trond Ottemo
seksjonssjef

Øystein Hermansen
seniorrådgiver

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift.

Mottakerliste:

Bivdu

Havforskningsinstituttet	Postboks 1870 Nordnes	5817	BERGEN
Kystvakten			
Norges Fiskarlag	Postboks 1233 Torgarden	7462	TRONDHEIM
Norges Kystfiskarlag	Postboks 97	8380	RAMBERG
Norske Sjømatbedrifters Landsforening	Postboks 639	7406	TRONDHEIM
Pelagisk Forening/Pelagisk Servicekontor AS	Slottsgaten 3	5003	BERGEN
Samediggi Sametinget	Åvjavørgeaidnu 50	9730	KARASJOK
Sjømat Norge	Postboks 5471 Majorstuen	0305	OSLO

